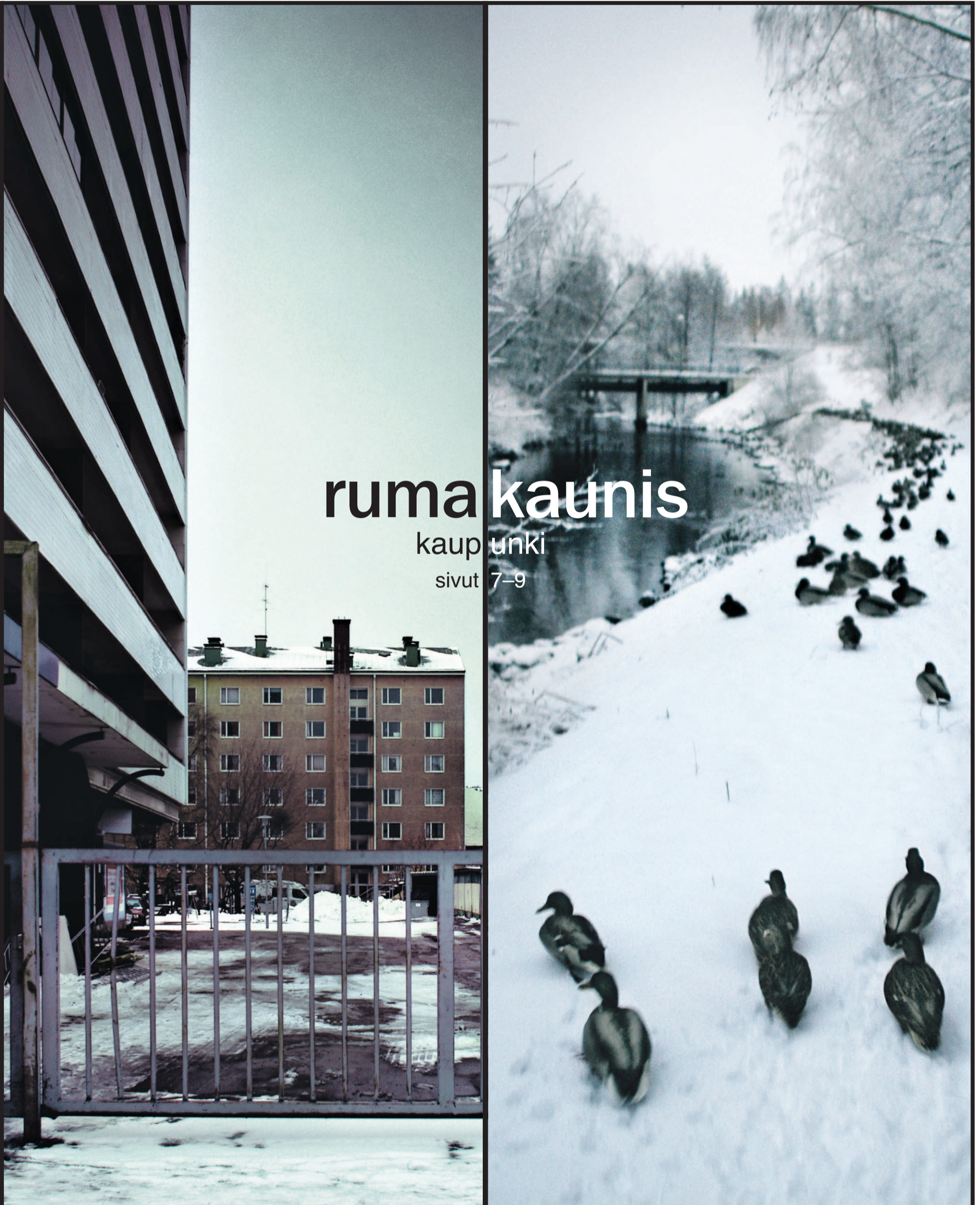

JYVÄSKYLÄN YLIOPIPPILASLEHTI

ruma kaunis

kaupunki

sivut 7-9

UUTISET 13.11.06

Kaapelityöt tuovat kuoppia kampukselle

Kramsunkadun kaapeliverkon vahvistaminen aiheuttaa tulevina viikkoina poikkeusjärjestelyjä kampuksen liikenteeseen. Kaapelikaivantoja tehdään Ylioppilastalon ja liikuntatieteellisen tiedekunnan rakennusten piholla, Kramsunkadulla ja Alvar Aallon kadun varressa. Samalla kaapeloidaan alueen ilmajohdot, mikä lisää sähköjakelun varmuutta.

Jyväskylän Energian viestintäpäällikön **Elina Laiho-Logrénin** mukaan kuopat merkitään näkyvästi puomeilla, mutta siitä huolimatta kaivantojen kanssa kannattaa olla tarkkana, sillä alamäki päärakennukselta Mattilanniemeen pyöräillään usein vauhdilla.

”Joskus vastaavien kaivausten puo-

meille on myös tehty ilkivaltaa ja työnnetty niitä monttuhin. Tällaisessa tapauksessa saattaa tulla pahojakin vaaratilanteita”, hän lisää.

Viime keskiviikkona aloitetut kaivuutyt valmistuvat vuoden loppuun mennessä. Viimeistelytyötä, kuten nurmetuksia ja asfaltointeja, tehdään ensi keväänä.

SAMU KAHEMO

Aki Hietavala treenasi kuntosalilla keskiviikkoiltana. ”Pakko myöntää, että hintaan nähden tämä on tosi hyvä.”

Liikunnan hinta tuplaantui

Yliopistoliikunnan maksut kaksinkertaistuivat neljässä vuodessa.

VIELÄ VUONNA 2002 yliopistoliikunnan lukuvuosimaksu oli 17 euroa. Hinta nousi seuraavana vuonna kahteenkymmeneen ja tänä keväänä tuli todellinen tasokorotus: nyt koko vuoden hinta on 30 euroa. Lukukausimaksun suuruus on 20 euroa eli saman verran kuin ennen pulitettiin koko vuodesta.

”Prosentuaalinen korotus on aika suuri”, myöntää liikuntapäällikkö **Anneli Mörä-Leino**.

”Mutta kurssimäärät ovat lisääntyneet, ohjaajien palkkioihin menee enemmän rahaa ja ohjattuja tunteja on enemmän.”

Neljä vuotta sitten yliopistoliikunnan kevätkausi kesti 15 viikkoa, kun nyt pituutta on 18 viikkoa. Ohjattuja tunteja on nykyään 40 viikossa. Eri lajeja on valikoimassa noin 80. Myös kuntosali on auki pidempään ja sen kunto tarkistetaan pari kertaa vuodessa, mikä on Mörä-Leinon mukaan johtanut siihen, että valituksia tulee aiempaa vähemmän.

Ohjattuja kursseja järjestetään tällä hetkellä niin paljon kuin tilat antavat myöten. Saleista ahkerimmassa käytössä ovat L- ja U-rakennusten tilat, sen sijaan Normaalkoulun lukiolla on löysää.

SAMALLA KUN yliopistoliikunnan perusmaksu on noussut, on myös erillisten maksullisten kurssien määrä lisääntynyt. Neljä vuotta sitten keväällä niitä oli 36, tänä syksynä 58.

Kurssien maksullisuuteen on kaksi pääsyä: joko ryhmäkoko on rajoitettava eli osanottajia ei voi tulla rajattomasti esimerkiksi välineiden ja tilan asettamien rajoitusten vuoksi tai sitten kurssin järjestää kokonaan ulkopuolinen taho.

”Me mainostamme esimerkiksi budokursseja ja opiskelijat saavat niistä alennuksen, mutta seurat huolehtivat niiden järjestämisestä itsenäisesti”, Mörä-Leino sanoo.

YLIOPISTOLIIKUNNAN budjetista 90 000 euroa tulee yliopistolta ja 66 000 osallistujien maksuista. Yliopiston osuus on laskenut edellisvuodesta. Tänä syksynä on myyty noin 190 luku-

kausi- ja 2300 lukuvuositarraa.

Valtaosa rahasta kuluu henkilöstökuuluihin. Liikuntapäällikön apuna on puolipäiväinen liikuntasihiteeri, joka on tänä vuonna ollut töissä pisimmän patkän pitkään aikaan. Sen päälle tulevat ohjaajien palkkiot.

”Vain hyvin poikkeuksellinen kurssi maksaa itsensä takaisin”, liikuntapäällikkö muistuttaa.

Esimerkiksi 30 euron hintainen vesi-

jumppakurssi sisältää kymmenen uintikertaa, joista jokaisesta maksetaan uimahallille 4,30 euroa. Tuohon summaan lisätään vielä välineiden hinta ja ohjaajan palkkio.

KESKIVIKKOILTANA liikunnan punttisali on ahkerassa käytössä. Kasvatustieteen opiskelija **Aki Hietavala**, 22, nostaa rautaa kohti kattoa.

”Pakkohan se on myöntää, että hin-

taan nähden tämä on tosi hyvä”, hän summaa kokemuksensa.

”Maksulliset kurssitkin ovat yliopistoliikunnalla halvempia kuin muualla.”

Punttisalin lisäksi Hietavala käy pelaamassa palloiluvuoroilla. Nuorena tosin sitäkin tuli tehtyä enemmän, sillä nykyään koulu ja työelämä lohkaisivat ison osan vapaa-ajasta.

Olli Sulopuisto
toimittaja@jyy.fi

Kuntosaleillekin riittää opiskelijajäseniä

YLIOPISTOLIIKUNNAN lisäksi Jyväskylässä tuntuisi riittävän käyttäjiä myös kaupallisille kuntosalipalveluille. Ne tarjoavat opiskelijoille hinnoista noin 10–20 prosentin alennuksia, jolloin kuukausittainen hintataso pyörii 40–60 euron hujakoilla. Useimmat paketit kestävät vähintään vuoden.

Myös opiskelijoiden osuus kaikista käyttäjistä on suhteellisen samanlainen eri yrityksissä. Kuntomailman, Elixian ja SATS:in edustajien arviot pyörivät 10–30 prosentin hujakoilla.

”Meillä on aika paljon opiskelijajäseniä, kun otetaan huomioon, miten laadukasta yliopistoliikunta Jyväskylässä on”, summaa Jyväskylän SATS:in kuntokeskustaava **Sylva Mannsten**.

Huikkea hintaero yliopistoliikuntaan kertookin siitä, etteivät palvelut oikeastaan edes kilpaile keskenään. Kaupallisella puolella hintaan kuuluu monipuolisempi lajivalikoima, enemmän välineitä, pienemmät ryhmät ja ennen kaikkea henkilökohtaista ohjausta.

Kaikkien kolmen yrityksen edustajat markkinoivat firmaansa juuri yksilöllisellä, räätälöidyllä ohjauksella.

”Olen kuullut, että muista kaupungeista tänne muuttavat opiskelijat ovat ensin innoissaan yliopiston tarjonnasta, kun parilla kymppillä voi käydä vuoroilla niin paljon kuin huvittaa. Sitten parin viikon päästä he tajuaavat tottuneensa pienempiin ryhmiin ja tulevat ostamaan meiltä koreita”, Mannsten kertoo.

Soposta piällysmies Kuopijoon

JYYn sosiaalisihiteeri **Juha Koskinen** on valittu Kuopion yliopiston ylioppilaskunnan pääsihteeriksi. Hän aloittaa kolmivuotisessa tehtävässään vuoden vaihteessa. Valinta tehtiin keskiviikkona 25. lokakuuta.

”Se on hyvä työpaikka ja muutto sopii elämäntilanteeseeni”, Koskinen perusteli haluaan KY:n kärkipaikalle.

Koskinen valittiin JYYn varaadaattoriksi vuonna 2001, josta hän jatkoi JYYn hallituksen kautta Suomen ylioppilaskuntien liiton hallitukseen ja sieltä takaisin JYYn sopsihteeriksi viime vuoden syksynä.

”Kuopion jälkeen toivon, että saisin maisterin tutkinnon valmiiksi”, sopsihteerin linjasi tulevaisuuttaan.

Gradu palkittiin

Jyväskylän yliopistosta valmistunut KTM **Juha Karvonen** on palkittu vuoden parhaasta ihmisen ja teknologian vuorovaikutus-aiheesta opinnäytetyöstä. Tuhannen euron palkinnon myönsi SIGCHI Finland. *Mobiilipelin pelattavuuden arviointi* -gradua pidettiin pidettiin paitsi ajankohtaisena myös teollisuuden kannalta merkittävänä.

JYYn ympäristöpalkinnot jaettiin

JYY on jakanut vuosittaiset tunnustukset ympäristöystävällisille järjestöille. 200 euron ympäristöpalkinnon saa tänä vuonna Jyväskylän opiskelevat partiolaiset.

”He ovat tehneet järjestölleen ympäristöoppaan ja kierrättävät tapahtumissaan. Lisäksi he edistävät ympäristömyönteisyyttä siten, että autoilun sijaan järjestetäänkin vaikkapa polkupyöräretki”,

JYYn hallituksen ympäristövastaava **Jarmo Lyhty** kertoo.

Kärkikolmikkoon mahtuivat Syrinx ja Otoni. Kunniamaininnan ja 50 euroa pöstiivisestä kehityksestä sai Diaario. Lisäksi valiokunta myönsi ympäristömerkkejä vuodeksi 2007. Sellaisen saivat Syrinx, Trioli, Emile, Magna Carta, Mephisto, Puolue, Otoni, Opus ja Fokus.

Toimintaterapia sai rahaa

Opetusministeriö myönsi toimintaterapialle määrärahan, jolla pitäisi saada opiskelijoista maistereita.

OPETUSMINISTERIÖ antoi lokakuun lopussa Jyväskylän yliopistolle rahaa viiteen rakenteellisen kehittämisen hankkeeseen, joista yksi on liikuntatieteellisen tiedekunnan toimintaterapiakoulutuksen exit-ohjelma. Sen turvin varmistetaan, että toimintaterapian tutkimus suorittamiseen on aikaa kesään 2011 saakka. Käytännössä rahaa saatiin lehtorin ja assistentin palkkoihin kolmeksi vuodeksi.

”Tällä pärjätään ihan hyvin. Olemme oikein tyytyväisiä ministeriön vastaantuloon”, kommentoi liikuntatieteellisen tiedekunnan dekaani **Lasse Kannas**.

Dekaani uskoo, että maisterin tutkinnon saadaan määräaikaan mennessä valmiiksi. Jos jatkotutkintoja on silloin vielä kesken, voidaan niiden ohjaaminen järjestää jonkin muun pääaineen kautta.

”Tässä on kuutisen vuotta aikaa ja useimmat ovat jo edenneet opinnoissaan,

että kyllä siinä tutkinnot saadaan valmiiksi.”

Toimintaterapian lakkauttamisesta päätettiin tänä keväänä, eikä ohjelmaan otettu enää syksyllä uusia opiskelijoita.

”Sille ei oikein löytynyt sijaa yliopistosta. Kun tutkintoja ei tullut tarpeeksi, ei saatu rahoitusta ja koulutus ei maksanut itseään”, suunnittelupäällikkö **Sakari Liimatainen** selittää.

Jyväskylä oli ainoa paikka, jossa tarjottiin toimintaterapian yliopistotasosta koulutusta. Opetusministeriö on antanut Jyväskylän ammattikorkeakoulun tehtäväksi perustaa ryhmän, joka selvittää, kuinka AMK-tasoisien toimintaterapian jatkokoulutus tulevaisuudessa järjestettäisiin.

”Tilanne on vähän pysähtynyt, teemme töitä sen eteen, että opiskelijat valmistuisivat. Olemme tietysti mieluusti mukana jatkokehityksessä, kun ryhmä kutsutaan koolle”, sanoo toimintaterapian lehtori **Tiina Lautamo**.

Olli Sulopuisto
toimittaja@jyy.fi

IRTOKUVA: Herätyskellot soimaan!

SAMULI IKÄHEIMO

Sata ihmistä marssi Jyväskylän kaduilla kansainvälisenä ilmastopäivänä 4. marraskuuta. Perinteisten banderollien lisäksi kulkueessa pärisytettiin herätyskelloja muistutuksena päättäjille siitä, että Suomen tulisi EU:n puheenjohtajamaana näyttää esimerkkiä ilmastopolitiikassa.

Työntekokin auttaa oppimista

Tehokkuusvaatimukset vievät Suomen korkeakoulupolitiikkaa päinvastaiseen suuntaan EU:n elinikäisen oppimisen strategiasta.

OPISKELUAIKAISEN työnteon vaikeuttaminen ja nopean valmistumisen vaatimukset eivät käy yksiin elinikäisen oppimisen tavoitteiden kanssa, sanoo Jyväskylän yliopiston kou-

lutuksen tutkimuslaitoksen johtaja, professori **Jouni Välijärvi**.

”Putkiajatus on kapea-alainen elinikäisen oppimisen tapa. Opiskeluaikea työssäkäynti on hyödyllistä varsinkin, jos kyse on opiskeltavaan alaan liittyvistä töistä”, hän toteaa.

Välijärvi kaipaa opiskelijan elämään koulutuksen ja työelämän variointia sopivassa suhteessa.

”Opiskelijoihin kohdistuu paljon vääränlaisia syyllistämistä”, hän sanoo.

Koulutuksen tutkimuslaitos isännöi Jyväskylässä viime viikon alussa EU-konferenssia, joka käsitteli elinikäisen ohjauksen kehittämistä. Konferenssi keräsi yhteen elinikäisen ohjaamisen ja oppimisen asiantuntijoita yli 20 EU-maasta.

SUOMI ON ONNISTUNUT erinomaisesti esimerkiksi peruskoulun päättävien ohjaamisessa toisen asteen koulutukseen, sillä nykyisellään vain viisi prosenttia ikäluokasta lopettaa opinnot peruskouluun.

”Ohjauksen merkitys varmasti lisääntyy edelleen, kun työikäinen väki vähenee. Suomessa pyritään ohjauksen kokonaisvaltaisuuteen, saamaan nuoret perusopetuksesta jatkokoulutukseen ja siirtymään työelämään, ja meillä on siinä aika hyvä maine”, Välijärvi kertoo.

Lisääntynyt opintojen ohjaus ja henkilökohtaisten opintosuunnitelmien laatiminen yliopistossa ovat perua juuri ohjauksen tehostumisesta.

Jyväskylän yliopisto kehitti Suomessa ensimmäisenä opinto-ohjauksen kokonaissuunnitelman, joka uudistettiin tänä syksynä vastaamaan paremmin tavoitteita.

HELSINGIN YLIOPISTOSSA käyttöön otettu akateeminen seuranta- ja tukijärjestelmä saattaa olla seuraava askel yliopistojen opinto-ohjauksen tehostumisessa. Konferenssissa puhunut opetusministeri **Antti Kalliomäki** nosti järjestelmän esiin osoituksena Suomen opinto-ohjauspolitiikan edistyksellisyydestä.

”Järjestelmän avulla opintojen edistymisen esteet tunnistetaan ja hoidetaan aikaisessa vaiheessa. Opintojen edistymistä seurataan arvioimalla opintosuoritusten karttumista tietyissä tarkastelukohdissa ja tuetaan henkilökohtaisen opintosuunnitelman ja valvonnan avulla”, Kalliomäki kertoi kansainväliselle konferenssilyleisölle.

Konferenssissa puhuivat myös muun muassa EU-komissaari **Ján Figel** ja Jyväskylän yliopiston rehtori **Aino Sallinen**.

Mikko Mattlar
jylkkari@jyy.fi

Jyväskylän yliopiston ylioppilaskunta hakee palvelukseensa

SOSIAALISIHTEERIÄ

Ajalle 1.1.2007 – 20.6.2008

Sosiaalisihteen tehtävänä on muun muassa organisoida ja kehittää JYYn sosiaalipoliittista toimintaa ja opastaa opiskelijoita sen eri osa-alueilla sekä toimia näihin liittyvissä edunvalvonta- ja palvelutehtävissä. Tehtäviin kuuluu toimenkuvaan liittyvien asioiden valmistelu JYYn hallitukselle sekä sosiaalivaliokunnan sihteerinä toimiminen. Tehtävä on JYYn toimihenkilöohjesäännön alainen. Tehtävästä tällä hetkellä maksettava palkka on 1510 euroa/kk mahdollisine kokemus- ja koulutuslisineen. Hakijalle katsotaan eduksi opintososiaalisten asioiden sekä ylioppilaskunnan tuntemus. Työsuhdetta on mahdollisuus jatkaa vuodelle molempien osapuolten niin halutessa.

Hakemukset liitteineen on toimitettava JYYn keskustoi- mistoon (Jyväskylän ylioppilaskunta, Keskussairaalantie 2, 40600 Jyväskylä) 24.11.2006 klo 14.30 mennessä osoitettuna JYYn hallitukselle. Kuoreen tunnus ”sosiaalisihiteeri!”. Hakemuksia ja niiden liitteitä ei palauteta. Haastattelut suoritetaan viikkojen 48 ja 49 aikana.

Lisätietoja antavat ylioppilaskunnan pääsihteerit Tuomas Viskari, puh. 045 138 6816, paasihteerit@jyy.fi, ja ylioppilaskunnan hallituksen puheenjohtaja Jarkko Seppälä, puh. 045 137 1964.

Jouni Välijärvi

SAMULI IKÄHEIMO

huomautus
reuna

Jari Peltola

Pienellä prantätty

NÄIN LAPSENA televisiossa mäkihyppääjäjoukon, joka lensi mainoksessa komeita monen metrin lentoja pienestäkin lumitöppyrästä. Kun lopulta sain kyseisen lelun pitkän mankumisen jälkeen, kävi ilmi, että hyppääjä oli itse asiassa kuminen mieshahmo, jonka sukset olivat umpimetallia.

Näin jälkikäteen arvioisin painoeron olleen suhteessa suunnitteleen saman kuin jos 70-kiloisella hyppääjällä olisi jaloissaan 300-kiloiset mäkisukset. Niinpä minäkään en saanut hyppääjää lentämään koskaan muutamaa kymmentä senttiä pidemmälle, vaikka rakensin monimetrisen mäen ja työnsin miehelle hänen kumiselästään lisävauhtia.

MAINONTA EI OLE noista ajoista muuttunut ainakaan todenmukaisemmaksi.

Jos vaikka laajakaistamodeemin pahvipakkauksessa on kuva hymyilevästä ihmisestä käyttämässä kyseistä masiinaa koko suvun seurattessa operaatioita, se vastaa harvemmin todellisuutta. Toisaalta en usko, että pakkauksen kyljessä oleva kuva johtokasan keskellä itsekseen kiroilevasta miehestä tavauksessa nettiohjelmalla kiinnasta suomeksi käännettyä käyttöohjetta olisi kovinkaan myyvä näky.

VIIME TALVENA minut yllätti mainos talvikengistä, jotka olivat tarjouksessa hyvissä ajoissa ennen talven tuloa. Menin kauppaan kokeilemaan jalkineita, ja kalossit tuntuivatkin niin mukavilta ja kevyiltä, että tein niistä kaupat. Kun kunnon talvikelit sitten alkoivat, laitoin ylpeänä uudet kenkäni jalkaan ja lähdin kokeilemaan niitä raikkaaseen ulkoiluun.

Lensin turvalleni arviolta noin viidennellä askeleella. En tiedä, missä päin maailmaa kengät oli suunniteltu, mutta itse olisin tuotantovastaavana todennäköisesti testannut, että talvikengissä käytetty pohjamateriaali ei jäädy pakkasella.

Ajattelin, että kengissä on varmaan jokin suojaava pinta, joka kuluu pois, ja jatkoin niiden käyttöä. Suojapintaa ei ollut. Kaikki huipentui viime maaliskuussa siihen, että Jyväskylällä luistelllessani minulla oli itse asiassa repussani kengät, jotka pitivät pakkaslumella huonommin kuin kaksi metalliterää jään päällä.

SUOSITTELENKIN joululahjainfo-aiheisiin merkattaviksi edellisten lisäksi seuraavat asiat:

- sana "vesiliukoinen" lasten värikynämainoksessa ei pidä aina paikkaansa
- internetyhteyden voi ostaa minuutissa, mutta sen kytkemiseen menee viisi viikkoa
- sarjakuvahahmoiset miesten alusasut eivät ole hauskoja, vaan yksi kastraation muoto
- talvikengien liukuesteet tulisi voida vähentää verotuksessa

jarpelt@yfi.jyu.fi

JYVÄSKYLÄN YLIOPPILASLEHTI

Opinkivi, 1 kerros, huoneet 119–120
Keskussairaalan tie 2, 40600 Jyväskylä
Puhelin (014) 260 3360. Faksi (014) 260 3928
Sähköposti jylkkari@jyy.fi, nettisivut www.jylkkari.fi

Päätoimittaja **Jonna Rusanen**
(014) 260 3359, 045 137 1957, paatoimittaja@jyy.fi
Toimittaja **Olli Sulopuisto**
(014) 260 3360, toimittaja@jyy.fi
Siviilipalvelusmies **Heikki Vihemäki**
(014) 260 3973, sivari@jyy.fi
Harjoittelija **Samuli Ikäheimo**

Painos 7000 kpl. Painopaikka I-print Oy,
Seinäjoki, puh (06) 418 6750. ISSN 0356-7362.
Kansi Samuli Ikäheimo.

pääkirjoitus

13. marraskuuta 2006

Vanhan koiran uudet temput

Kannustan hylkäämään huonon sananlaskun. Jos ajatellaan, että vanhalle koiralle on turha opettaa uusia temppuja, moni hieno temppu jää näkemättä.

Jos yliopistomaailmassa ajatellaan niin, menäänkin jo kunnolla metsään.

Oli työelämässä sitten nuori tai vanha, siellä on nykyään lähes mahdotonta selvittää ilman lisäkoulutusta. Vaatimukset muuttuvat koko ajan ja kelkasta ei saa pudota. Jos putoa, aina on uusia tulijoita. Tätä toistetaan kuin mantraa ja yritetään piiskata itseä ja työntekijöitä yhä hurjempaan suorituksiin.

Loogisesti seurauksena on, että korkeasti koulutetut pyrkivät täydennyskouluttautumaan yhä enemmän.

Samoin loogisesti tekisi mieli ajatella, että lisäoppi haetaan yliopistosta.

Vaan se logiikka ei enää kannakaan.

Yrityksen tarpeisiin sopiva koulutus saattaakin löytyä nopeasti ja edullisesti konsulttitalmalta. Itse istuin pari vuotta sitten "hauskaa kielenhuoltoa" -kursilla, joka oli täydellisesti räätälöity uutistoimittajalle sopivaksi. Ja toimittajia siellä myös istui. Silloinen työnantajaneni sai näin nopeasti ja tehokkaasti varmistettua, että uutistoimitus hallitsee uudissanat, lyhenteet ja alan napakimmat ilmaukset.

Koska työelämän tahti ei ole viime aikoina osoittanut hi-

distumisen merkkejä, myös yliopistolaitoksen pitäisi saada enemmän otetta aikuisten lisäkoulutuksesta. Vaikka täydennyskoulutuksena on esimerkiksi lyhytkursseja ja seminaareja, henkilöstökoulutus järjestetään enimmäkseen yliopistolaitoksen ulkopuolella.

Yliopistolla pitäisi olla tärkeä rooli erityisesti silloin, kun koulutusta tarvitsevalle ei ole työnantajan taustalla tarjoamassa lisäoppia, jota kuitenkin pitäisi saada pysyäkseen työelämän kelkassa.

Vaikka maisteriohjelmat ja muuntokoulutukset tarjoavat monille vaihtoehdon, suurin osa aikuisista kuitenkin hakee yliopistoon yleisen opiskelijavalinnan kautta.

Millaista on silloin hakea yliopistoon, joka erilaisin keinoin suosii uusia ylioppilaita opiskelijavalinnoissaan? Millaista on silloin yrittää selvittää opintotuella, joka ei ota huomioon opiskelijoiden valtaenemmistöä poikkeavia elämäntilanteita? Millaista on yrittää kouluttaa itseään yhteiskunnassa, joka byrokratian kiemuroin tekee sen kovin hankalaksi?

Jos vanhaa koiraa ei kannusteta oppimaan uusia temppuja, ei se niitä varmasti opikaan. Kuitenkin, selvittääkseen vanhan koiran on pakko oppia uudet temput.

Sananlasku sekini. Ei ehkä rimmaa kuten alkuperäinen, mutta on varmasti lähempänä totuutta.

Jonna Rusanen
paatoimittaja@jyy.fi

LEHTI-
TT:N
UUTISIA

Seurakuntavaalit sujuivat ilman väkivaltaisuuksia

YK:n tarkkailijoiden mukaan Suomen evankelis-luterilaisen kirkon seurakuntavaalipäivä sujui ilman ihmishenkien menetyksiä. Etukäteen pelättiin etenkin kirkon oikeistolaisen siiven kannattajien ryhtyvän väkivaltaisuuksiin vielä oikeistolaisempaa siipeä kohtaan.

Rauhallisesti sujunut vaali antaa toivoa demokraattisen kehityksen jatkumiselle sodan pitkään repimässä evankelis-luterilaisessa kirkossa.

"Kyseessä on todellinen käännekohta. Pelon aikakausi saattaa todella olla päätymässä", riemuisti evankelis-luterilaisen kirkon suurin sanomalehti Kotimaa vaalipäivää seuranneena aamuna.

Vaalien ääntenlaskenta kestääneen muutamia viikkoja. Sen tuloksesta kukaan ei koskaan kuule.

Totuuden Tietotoimisto

lehti.samizdat.info

TOIMITUS
SUOSITTELEE

TÖLKKI (juomapakkaus). Siitä cola maistuu parhaalta.

MIESSANDAALIT (jalkineet). Arkeen ja juhlaan.

RIIDAN HAASTAMINEN (filosofia). Ihmiset ovat netissä ihan liian itsetyytyväisiä.

VAPAA SANA

Viikko 44: Onko yliopisto-opiskelu vastannut odotuksia?

KYLLÄ 55% (133 kpl)
EI 45% (108 kpl)

Gallup joka viikko osoitteessa: www.jyy.fi

Jylkkäri haluaa tietää, mitä tavalliset opiskelijat ajattelevat. Lähtökohtaisesti emme halua julkaista vain kannanottoja. Lähetä mielipide osoitteeseen jylkkari@jyy.fi. Kirjoita lyhyesti. Toimitus varaa oikeuden lyhentää ja käsitellä kirjoituksia tarvittaessa.

Suomen ylioppilaskuntien liitto on oikealla tiellä

Suomen ylioppilaskuntien liitto (SYL) on ottanut pitkän tauon jälkeen edistysaskelen kohti aktiivisempaa yhteiskunnallista osallistumista. 6. lokakuuta julkaisemassaan kannanotossa SYL ilmaisee tukensa hallituksen esitykselle hedelmöityshoitolaiksi sekä isyyslain muuttamiseksi. Kannanotossaan SYL painottaa tasa-arvoa perhepolitiikan ohjenuorana ja vastustaa hedelmöityshoitosten rajaamista vain tietyille ihmisryhmille.

Demariopiskelijat haluavat antaa tunnustuksen SYL:n hallitukselle ennakkoluulottomasta ja edistyksellisestä toiminnasta sosiaalisen hyvinvoinnin ja tasa-arvon saralla. On tärkeää, että SYL Suomen suurimpana opiskelijajärjestönä ottaa vahvempaa roolia yhteiskunnallisessa keskustelussa muissakin kuin korkeakoulupoliittisissa ja opinto-sosiaalisissa kysymyksissä.

Korkeakouluopiskelijoiden äänen tuomisessa mukaan yhteiskunnalliseen keskusteluun ylioppilaskuntien liitolla on keskeinen osa. Rajaamalla ylioppilaskuntien mielipiteenmuodostusta ainoastaan perinteisiin ”opiskelijapoliittisiin” kysymyksiin kategorisoidaan korkeakouluopiskelijoiden yleinen asema yhteiskunnassa liian kapeaksi. Opiskelijoilla on oikeus olla myös julkisesti huolissaan ja ottaa kantaa yhteiskunnallisiin kysymyksiin. Korkeakouluopiskelijat elävät myös ylioppilaskuntien ulkopuolella, joten heidän hyvinvointinsa vaikuttaa

myös niiden ulkopuolella tehdyt päätökset. Demariopiskelijat toivovat, että Suomen ylioppilaskuntien liitto jatkossakin toimii rohkeasti jäsentensä äänitorvena yhteiskunnallisessa keskustelussa. Ylioppilaskunta olkoon osana jatkossakin edustamansa nuoren sukupolven pyrkimyksiä kohti tasa-arvoisempaa ja parempaa yhteiskuntaa.

JY:n Demariopiskelijoiden edustajistoryhmä

” Demariopiskelijat haluavat antaa tunnustuksen SYL:n hallitukselle ennakkoluulottomasta ja edistyksellisestä toiminnasta sosiaalisen hyvinvoinnin ja tasa-arvon saralla.”

YT-lakia ei tule ulottaa pieniin yrityksiin

Keski-Suomen Kokoomus tyrmää ajatuksen yhteistointalain laajentamisesta alle 30 hengen yrityksiin. Laajennus viestisi epäkuntoisesta asenteesta pienyrittäjiä kohtaan. Työntekijöille tehdyn kyselyn mukaan pienissä ja keskisuurissa yrityksissä työolot ovat jo nykyisellään paremmat kuin suurissa yrityksissä. Uusi laki ei siis parantaisi työntekijöiden asemaa, mutta lisäisi yritysten velvoitteita ja jo entuudestaan mittavaa ja kallista byrokratiaa. Lisäksi ihmisten uskallus perustaa yrityksiä ja yritysten uskallus työllistää vähenisi. Kaiken kaikkiaan kehitys olisi aivan päinvastaista, mitä kokoomuksen piirissä on pidetty tärkeänä ja haluttu edistää.

Hallitukselle annettussa esityksessä yhteistointalain velvoitteet ulotettaisiin myös pieniin, 20–29 henkeä työllistäviin yrityksiin. Läpi mennessään yt-lain piiriin tulisi 2800 uutta yritystä ja 66 000 uutta työntekijää. Lain valmistumisen viivästyminen kielii kuitenkin vakavista ongelmista hallituksen sisällä ja on epävarmaa, saako hallitus lakia tällä vaalikaudella valmiiksi.

Huonoa kompromissia parempana vaihtoehtona Keski-Suomen Kokoomus pitää lain siirtämisen seuraavan hallituksen päätettäväksi. Jatkovalmistelun tulisi lähteä selkeästi siltä pohjalta, että pienet ja keskisuuret yritykset jätetään yhteistointamennettelyn ulkopuolelle. Valmistelu tulisi myös tehdä entistä tiiviimmin yhteistyössä Suomen Yrittäjien kanssa.

Keski-Suomen Kokoomuksen piirihallitus

Mitä toivoisit remontoituun Rentukkaan?

Siru Vieno, 24, psykologia: ”En ole oikein ehtinyt tutustua Rentukkaan, sillä olen asunut Kortepohjassa vasta kaksi viikkoa. Savullisen puolen siellä ainakin voisi säilyttää.”

Hanna Käyrä, 23, valtio-oppi: ”Rentukka on hyvä kantapaikka. Jos jotain tulee mieleen, niin sohvia voisi olla enemmän. Maalaukset olisi hyvä jättää, ne ovat mukavia. Muuten en kaipaa muutoksia.”

Mátýás Sigér, 22, taloustieteet: ”Ehkä kaipaisin enemmän tunnelma- ja sisustuvuudesta, mutta minusta ravintola on hyvä näinkin. Loosit olisi hyvä olla Rentukassa vastedes.”

Teea Jokihaara, 20, journalistiikka: ”Voisihan siitä viihtyisemmän tehdä, vähemmän tunkkaisen. Ei kuitenkaan mitään trendikahvilaa. Kortepohjaan olisi hyvä saada opiskelijaravintola. Rentukka voisi olla sille hyvä paikka.”

Catch Twenty-two, Finnish University Style

JYYPÄÄ

AS THE SECRETARY for international affairs I am writing exceptionally in English because of the nature of my occupation as well as my topic.

HAVE YOU READ Joseph Heller's excellent novel "Catch 22" about WW2 bomber pilots? A passage in the book tells about a pilot refusing to fly his bomber on the basis of it being totally insane, because he might die.

However, the only reason why he would not be forced to fly is for him to be insane. Since his death in fact is possible when flying a bomber, his fright is considered very reasonable and sane. Thus, he is sane and must fly.

This concept of a paradoxical state of affairs, referred to as 'catch 22', has taken a life of its own in the English speaking world after the huge success of Heller's book.

HERE IS A CATCH 22 of our higher education's internationalization for you:

The Ministry of Education wants 12 000 international degree students to be enrolled in Finnish institutions of higher education by 2010. At the

moment we are far from that. Finland is setting itself to reach the numbers, for example, by planning to pose tuition fees for foreign students and by asking tightening immigrant control concerning health insurances when students apply for a permit to stay in Finland.

The state is not willing to see students as permanent residents in the country and will not grant them any social security.

ON THE VERY CONTRARY, in the near future students coming to Finland will be required not only to pay for their education (we do not want foreign students to take advantage of our free education), but also their social security, healthcare and livelihood.

Finland wants international students to come study and stay here to work although there are no extensive scholarships, no network for social security, not to mention work in the job market for them.

RECRUITING MORE international students is also stated in the University's strategy for years 2007–2010. What is not stated is that the University management supports tuition fees for foreign students.

Furthermore, the strategy does not allocate more service resources for international students. Instead, services need to be prioritized; less for more students.

THERE SEEMS TO BE no wish to have more international students as such. The concentration is on highly qualified international students who can pay for their education as well as livelihood in Finland, who will learn Finnish, find a job on their own and stay here with their acquired know-how to contribute to the success of Finland.

We want the best of the best by offering nothing. Is Finland really that desirable? I think it is sane to think this is insane!

Hanna Laitinen

kv-sihteerit@jyy.fi

NEWS IN BRIEF

Expensive Exercise

The price tag of the University Sports programme has doubled in four years. The fee for a full academic year is now 30 euros, whereas in 2002 it was 17 euros.

According to University Sports coordinator **Anneli Mörä-Leino** the price hike is mainly due to growing expenses and a shrinking budget. She also points out that the programme now lasts four weeks longer than last year and that the selection of courses is greater than ever before.

More information about the University Sports programme can be found at www.jyu.fi/hallinto/yliopisto-liikunta/en/.

To Finland, With Love

Matthew Wuethrich will remember those moments forever. He was walking across a square in the centre of Prague, when a woman stopped him to ask for directions. She was from Finland and it was her first night in the city. Two months later, Wuethrich saw the same woman in an internet café.

Years later, Wuethrich sits on a sofa in his living room on the outskirts of Jyväskylä. The woman he met in Prague is now his wife. He works as a music journalist and his articles have been published both online and in the British magazine, *The Wire*. Thanks partly to him, people abroad have heard of Islaja, Kemiaalliset Ystävät and other Finnish bands playing "forest folk".

Wuethrich, who studies English at the University of Jyväskylä, is originally from Chicago. Before travelling to Prague, he studied writing and literature in the US. His only goal was to see the world.

"When I left the States, I never imagined ending up living in Finland, let alone a small wood-heated house in Jyväskylä of all places," he laughs.

Kampus Kino

Michael Dowse's *It's All Gone Pete Tong* on 21 November at 7 pm. Frankie Wilde feels at home in the midst of the endless parties of Ibiza. His hands make beats match and build the best sets. This mockumentary could very well be true, and the interspersed stories about Frankie by true-life DJs further blur the line between fact and fiction.

Wong Kar Wai's *As Tears Go By* on 28 November at 7 pm. Wong Kar Wai's debut film *As Tears Go By* was missing for a while, but has now been found. Ah Ngor (**Maggie Cheung**) arrives in town from the countryside and stays at her cousin Ah Wah's (**Andy Lau**) house for a while. The relationship is troubled by Wah's connections to the underworld.

Translated by Annamari Tyyppö

Kun rakkaus toi Suomeen

SAMULI IKÄHEIMO

Tuntemattomat tapaavat, rakastuvat ja seuraavat toisiaan yli valtameren. Elokuvaako? Ei, vaan Matthew Wuethrichin tarina.

MATTHEW WUETHRICH muistaa ne hetket ikuisesti. Mies oli kävelemässä Prahan keskusaukiolla, kun entuudestaan tuntematon nainen pysäytti hänet kysyäkseen tietä. Suomalaiseksi paljastunut nainen oli kaupungissa ensimmäistä iltaa, koska oli juuri saapunut sinne vaihto-opiskelijaksi.

Kaksi kuukautta myöhemmin Wuethrich istui kaupungin keskustassa sijaitsevassa nettikahvilassa, kun hän tunnistasi asiakkaiden joukosta naisen, jonka kanssa oli jutellut keskusaukiolla. Wuethrich ei tiennyt, oliko tuo tilanne sattumaa vai kohtaloa. Hän nousi tietokoneen äärestä, käveli naisen luo ja aloitti keskustelun.

NYT VUOSIA myöhemmin Wuethrich istuu olohuoneensa sohvalla ja juo vihreää teetä. Jyväskylän laitamalla sijaitsevan pienen puutalon pihapiiri on täynnä lunta. Tuo Prahassa tavattu nainen on nyt hänen vaimonsa, joka lepää yläkerrassa pariskunnan tänä syksynä syntyneen vauvan kanssa.

Jyväskylän yliopistossa englantia opiskeleva Wuethrich on kotoisin Chicagosta. Hän opiskeli Yhdysvalloissa kirjoittamista ja kirjallisuutta ennen kuin matkusti Prahaan. Hänen ainoa tarkoituksensa oli vain nähdä maailmaa.

"Kun lähdin Yhdysvalloista, en ajatellut, että jonain päivänä päätyisin asumaan Suomeen. Vieläpä Jyväskylään ja tällaiseen puulämmitteiseen mummonmökkiin", hän nauraa.

Wuethrich on nyt asunut Suomessa lähes viisi vuotta. Jyväskylä on jo alkanut tuntua kodilta.

"Olemme löytäneet hyvän ta-

lon, joka on isolla tontilla ja lähellä metsää. Helsingissä olisi tietenkin paljon tapahtumia ja konsertteja, mutta elämässä on paljon muitakin asioita. En voisi kuvitella, että pitäisimme koiraamme Helsingissä, koska se pitää metsistä niin paljon."

OPINTOJENSA ohella Wuethrich työskentelee kielikoulutuspalveluja tuottavassa yrityksessä. Hänen suurin intohimonsa ei ole kuitenkaan opettaminen, vaan musiikki. Yhdysvalloissa opiskellessaan hän soitti erilaisissa kokoonpanoissa. Jotkut niistä esittivät perinteistä rockia, toiset täysin improvisaatioon pohjautuvaa musiikkia.

Tällä hetkellä Wuethrich vain kirjoittaa musiikista. Hänen suomalaista musiikkia käsitteleviä juttujaan on julkaistu erilaisissa verkkolehdistä, mutta myös esimerkiksi brittiläisessä musiikkilehdessä *The Wire*. On siis osaksi hänen ansiotaan, että ulkomailla on kuultu metsäfolkiksi kutsuttua musiikkia esittäviä suomalaisista kokoonpanoista, kuten Islajasta ja Kemiaalliset Ystävät.

Wuethrich ei peittele innostustaan, kun hän alkaa puhua arvostamistaan suomalaismuusikoista. Heitä ovat esimerkiksi **M. A. Numminen**, Kuusumun Profeetan **Mika Rättö** ja **Tuomari Nurmio**.

"Suomessa on muusikoita, jotka eivät aseta rajoja tekemisilleen. He suhtautuvat musiikkiin leikkimielisesti. He eivät ole myöskään opiskelleet musiikkia, vaan tekevät sitä omalla persoonallisella tavallaan."

Hän toivoo, että voisi jonain päivänä työskennellä täysipäiväisesti musiikin parissa.

"Haluaisin olla muusikko, mutta olen huomannut, että olen parempi kirjoittamaan musiikista kuin soittamaan itse."

Koira hyppää sohvalle hänen viereensä. Wuethrichin kasvoille nousee hymy, jollaiseen pystyvät vain elämänsä tytyväiset miehet.

Tuomas Kokko
toimittaja@jyu.fi

Matthew Wuethrichin intohimo on kirjoittaa suomalaisesta musiikista.

KANSAINVÄLINEN YLIOPISTO

Sariassa esitellään Jyväskylän yliopiston kansainvälistä todellisuutta.

The Six Seasons

I'VE BECOME quite aware of the Finnish seasons. Beneath the surface of plain spring, summer, autumn and winter there are certain periods which shape life in Finland.

So there is skiing season, mökki season, grilling season (which can be a part of mökki season) berry season, moose hunting season and candle season. Certainly, everybody can add his/her own seasons at one's own direction. Two of these periods are becoming important right now: candle season and skiing season.

I NOTICED THAT WINTER itself is not as important as the moment when there is enough snow to start skiing. It usually comes in late December, but it can start much earlier this year.

This skiing time is more like try-to-survive period for me. I hadn't done cross-country skiing

before coming to Finland, and I went through a long and painful process of learning how to ski. I still count my skiing in metres, not kilometres. I admit it's fun, although I cannot do it properly.

Every hill still poses a problem. I'm doing pretty well going down, but I don't know what to do in the very end, so usually I end up in the nearest snowbank.

Going uphill is not much easier. For some reason I cannot control my movements while going up. The result is often disastrous, and rather amusing for any fellow skiers. Some of them have even been able to recognize my non-Finnish nationality.

Few people, after watching my desperate efforts, asked my boyfriend "where is she from?" Obviously, a Finn couldn't ski that bad.

THE CANDLE SEASON brings very nice atmosphere. The love for candles is one of the sweetest and most romantic things that I found in Finland. It is quite understandable considering these long dark nights, but I was surprised that candles could be so popular.

I ESPECIALLY LIKE the little lanterns that people put outside their houses. The flickering flame of a candle looks much better compared to cold, electric light.

Now I also have gotten into the habit of lighting up the candles every dark evening.

International student Katarzyna Krol shares her thoughts on life in Finland.

kajokrol@cc.jyu.fi

Kuvia kaupungista, sanoja kaupungista

Jylkkärin valokuvaaja kiersi talvea vastaanottavaa Jyväskylää kuvaten kaunista ja rumaa. Kaupunkiin hyvin perehtynyt kolmikko kokoontui keskustelemaan seuraavan aukeaman kuvien Jyväskylästä ja pohtimaan siinä sivussa myös kaupungin kauneutta. Ja rumuutta.

Teksti: Heikki Vihemäki
Kuvat: Samuli Ikäheimo

Anna Sandelin,
Jyväskylän asemakaava-arkkitehti

Jussi Jäppinen,
graafikko-taidehistorioitsija

Mari Pitkänen, toiminnanjohtaja,
Jyväskylän elävä kaupunkikeskusta ry

Rakennetussa ympäristössä kauneus ja rumuus tulevat usein samassa paketissa.

”Monesti se, joka on jollekin toiselle kaunista, on toiselle rumaa. Joku voi nähdä vaikkapa vanhassa pientalossa sen alkuperäisyyden vahvuutena, josta pienellä korjauksella saadaan kaunis. Toinen taas näkee saman talon rumana hökkelinä, joka pitää poistaa”, Sandelin pohtii.

Remontoitavan talon tilyhkö ilme kuvassa 13 herättääkin seurueessa kommentteja.

”Tämä on positiivinen kuva siinä mielessä, että rakennuksista pidetään huolta”, Jäppinen toteaa. Asemakaava-arkkitehti muistuttaa, että kyseessä on vain tilapäinen rumennus.

”Mutta massoitettu tässä herättää kysymyksiä. Ruutukaavaksihan tämä ei ole kovin kaunis”, Sandelin jatkaa.

Keskustelu kääntyy katsojan rooliin kaupunkikuvaa arvioitaessa. Jäppisen mielestä esimerkiksi kuvassa 13 näkyvät ajan kerrostumat, joita pitäisi osata lukea.

”Äkkiä kun tuota katsoo, ajattelee että ‘onpas siinä erilaisia taloja ja mikseivät ne ole linjassa’. Taustat selittävät asioita. Mitään näistä ei ole piruutuaan suunniteltu, vaan asioita on mietitty.”

”Itsekin huomaan usein rumia asioita, mutta kun niiden taustoja tajuaa, ne hyväksyy. Olisikohan tässä kysymys siitä, että ymmärtäminen on kauneutta?” Pitkänen miettii.

Maallikon silmissä vanhat rakennukset ovat usein kauniimpia kuin uudet – enemmän yksityiskohtia ja enemmän tyyliä. Uusia rakennuksia pidetään rumina, mutta Jäppisen mielestä kyse voi olla myös muodista.

”Uusi rakennus on muutaman vuoden hieno,

mutta sen jälkeen tulee usein noin 20–30 vuoden jakso, jolloin siitä ei pidetä. Sen jälkeen arvostus alkaa jälleen nousta”, hän sanoo.

”Totta, mutta kyseessä voi olla niinkin konkreettinen asia kuin kunnossapidon sykli. Jos seinämän jättää ränsistymään niin, että se on revittävä auki, tottahan se korjauksen jälkeen näyttää taas hyvältä. Kun katsoo joitakin 70-luvun harmaantuneita kiinteistöjä, niin kamalan näköisiähän ne ovat”, Pitkänen huomauttaa.

”Kumma, kuinka vähän Suomessa pestään rakennuksien julkisivuja. Kuvassa 11 hotelli Miltonkin saattaisi pesusta kaunistua kummasi, ettei sitten heti kohta tarvitsisi maalata. Nuo rakokset kun puhdistaisi, niin ilme muuttuisi yllyttävän paljon”, arvioi Sandelin.

”Väriyllään on väliä. Kun on niukasti värejä, ja nekin pääosin harmaata ja valkoista, kohde kääntyy helposti rumaksi. Suomessa kun vielä sääolot ovat mitä ovat, niin se vielä tuplaa ankeuden. Mutta vaikkapa Nordean talo Kirkkopuiston vieressä kestää huonotkin ilmat ja nousee edukseen”, Jäppinen muistuttaa.

Kuvassa 3 raati näkee kauniin talon kauniilla alueella, mutta päädyn likaisuus herättää siinäkin huomiota.

Uuden ja vanhan rakentamisen eroista Anna Sandelin kommentoi, että aikaisemmin työvoima oli halvempaa ja materiaalit vastaavasti kalliimpia kuin nykyään. Tämä on eräs syy siihen, että nykyrakentaminen on pelkistetympää.

”Lähimenneisyydessä Jyväskylän seudulla kaikki, mitä on rakennettu, on mennyt kaupaksi. Asuntoja tehdään nykyään paljon tuotteistamisen ehdolla. Kysymys on siitä, että kustannukset on painettu mahdollisimman alas ja täten rakentaminen on usein monotonisempaa. Kovin erinäköistä ympäristöä on hankala saada aikaan, ellei siihen pakoteta kaavalla”, Sandelin kertoo.

Katutaiteen ja sen alalajin graffititaiteen luulisi luovan erinäköistä ja ilmeikkäämpää ympäristöä. Kuvan 1 graffiti johdattelee keskustelua hyväksyttävään ja kiistanalaiseen taiteeseen.

”Graffitit ovat riskirajoilla. Joissakin tapauksissa ne voivat olla slummiutumisen merkki. Tärkeä kysymys on mihin vedetään raja. Mielestäni seinienmaalauksista [kuva 4] on eri asia kuin graffititylytely, vaikka on sillekin paikkansa. Mutta töhryt ovat ongelma etenkin keskustassa”, Sandelin linjaa.

Seinämaalauksista tulee myös helposti tunnistettavia maamerkkejä. Ne luovat identiteettiä kaupungille.

”Esimerkiksi kuvan 4 taloa sanotaan kalataloksi maalauksen mukaan”, sanoo Pitkänen.

Jussi Jäppisen mielestä on mielenkiintoista, että kuvaaja on valinnut kuvan 1 edustamaan kaunista kaupunkia.

”Tässä on kyseessä varmaankin myös ikäpolvikysymys. Nämähän jakavat mielipiteitä hyvin paljon. Graffitit ovat todella hienoja kun ne on tehty hallitusti ja luvan kanssa. On eri asia vetää ohimennen tussilla töhry seinään. Raja on mielestäni hallitussa ja hallitsemattomassa katutaiteessa.”

”Kuten muukin katutaide, graffitit merkkävat tietyllä tavalla alueen luonnetta. Mikä on lähiympäristön asukkaiden ja kiinteistönomistajan suhtautuminen niihin? Vaarana on, että joku tekee töhryn graffitin päälle, jonka jälkeen sotkeminen karkaa käsistä. Ihmisillään on psykologinen tekosyy sotkea sotkuista ympäristöä, ikään kuin sillä ei olisi väliä”, tuumii Pitkänen.

”Sama ilmiö on havaittavissa myös kuvassa 8. Jostain syystä allasta pidetään roskiksena”, hän jatkaa.

”Mutta tämä graffiti on hyvin tehty ja täyte-

läinen, kun sen näkee kokonaisuena”, arvioi Jäppinen.

Vapaudenkadun loskainen ankeus kuvassa 10 ei hämää raatia. Sandelin näkee siinä paljon potentiaalia.

”On totta, että se on jäänyt paitsioon, mutta katua on tarkoitus ehottaa. Uskon, että siitä tulee viihtyisä, kunhan saadaan laitettua muun muassa kunnollinen kävelykatu ja esimerkiksi liiketiloja tuohon edustalle. Ja eihän tämä nyt niin ruma ole, jos ei ota huomioon kuvan loskaisuutta.”

Pitkänen arvelee kadunpätkän rumuuden johtuvan muiden lähikortteleiden kauneudesta.

”Siinä on iso kontrasti, kun tulee viimeisen päälle kauniisti laitettua Kirkkopuistosta Vapaudenkadulle. Sama juttu kun lähestyy kävelykadulta. Vastakohta tekee tilasta ankeaman kuin se todellisuudessa on”, hän sanoo.

”Vapaudenkadulla ilmenee yksi keskikaupungin hyvistä puolista. Siellä on suhteellisen pienellä alueella rakennettu lyhyessä ajassa samantyyliisiä rakennuksia. Se on kompakti ajankuva. Tuon roilonhan voi nähdä ongelmana, mutta sekin on myös ajankuva 1960-luvulta. Itse rakennukset ovat onnistuneita, kunhan aikaa kuluu ja ne vielä pestään”, puolustelee Jussi Jäppinen.

Yleisarvio arvioiduista kuvista on diplomaattinen.

”Nämä kuvathan ovat melko yleinen käsitys Jyväskylän kauneudesta. Jokaisesta kuvasta voi löytää kauneutta ja rumuutta”, toteaa Sandelin.

Pitkänen arvelee, että tuttua ympäristöä on haasteellista arvioida.

”Olisi varmaan helpompi tulkita kuvia, jos ei tietäisi missä nämä on otettu.”

Kuvaajan näkemys kauniista...

1.

2.

3.

4.

6.

5.

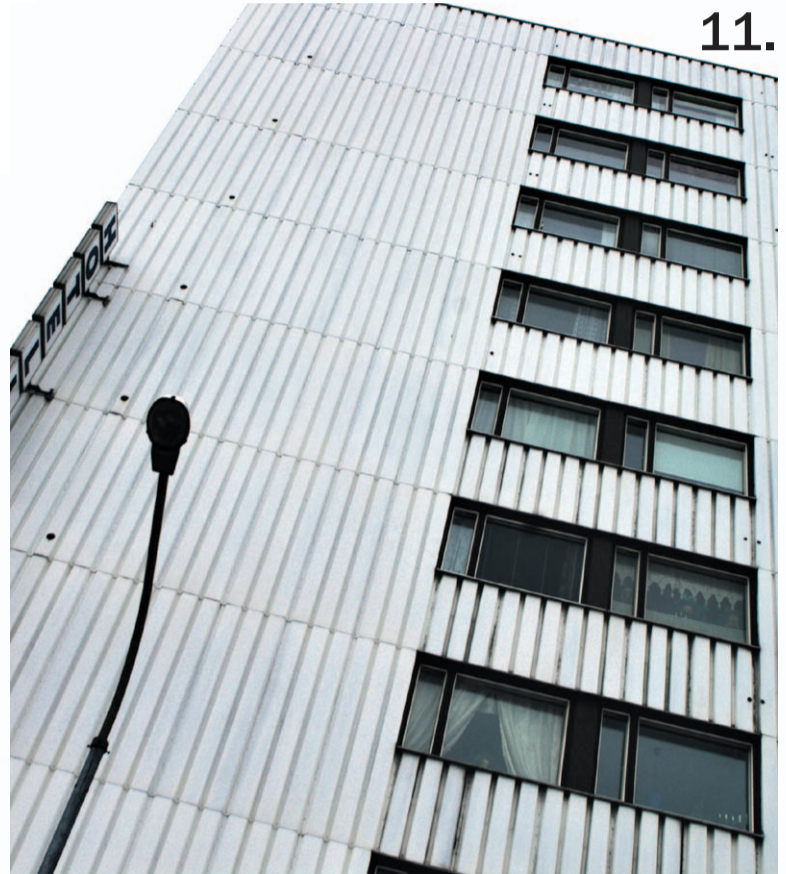

7.

1. Kaupunginkirjaston parkkipaikka 2. Yliopistonkatu 3. Minna Canthin katu
 4. Asemakatu 5. Minna Canthin katu 6. Tourujoki 7. Seminaarinkatu
 8. Kolmikulma 9. Kävelykatu 10. Vapaudenkatu 11. Hotel Milton, Hannikaisenkatu
 12. Minna Canthin katu 13. Yliopistonkatu 14. Messukatu, Lutakko

...ja rumasta Jyväskylästä.

Oppia ikä kaikki

Suoraan lukiosta yliopistoon ja sieltä nopeasti työelämään -keskustelusta voisi päätellä, että yliopisto on tarkoitettu vain nuorille. Ei pidä paikkaansa.

TAPANI HYNYNEN, 55, aloitti yliopisto-opinnot vuonna 2001 työskenneltyään sitä ennen tulkkina, kielenkääntäjänä ja opettajana.

”Tulin täydentämään vanhaa tutkintoa matkailuun suuntautuvaksi”, hungarologiaa ja museologiaa opiskeleva Hynynen kertoo.

”Valmistuin 1979 Kouvolan kieli-instituutista diplomikielenkääntäjäksi. Se oli tuolloin periaatteessa ylempi korkeakoulututkinto, mutta myöhemmin sen arvo alennettiin alemmaksi korkeakoulututkinnoksi. Työuran loppuvuosina kävi mielessä, että ylempi korkeakoulututkinto olisi kannattanut tehdä.”

Nyt maisterin papereiden pitäisi olla kädessä viimeistään keväällä.

Anna-Liisa Roiko-Jokela aloitti yliopisto-opinnot ensimmäisen kerran vuonna 1961. Parin vuoden jälkeen hän meni töihin. Paluu yliopistoon koitti vasta 1999, kun hän aloitti tietotekniikan ja laskentatoimen opiskelut. Tällä välin Roiko-Jokela oli ollut opettajana ja kotiäitinä sekä opiskellut ammattikorkeakoulussa tradenomiksi.

”Yksi tuttu kysyi, että luuletko työtä saavas, kun opiskelet, mutta minä sain, että itseni takia minä opiskelen. Ja ainahan voi perustaa yrityksen,” kertoo sittemmin oman tilitoimiston perustanut Roiko-Jokela.

”YLIOPISTO-OPETUSTA ei suunnitella vain nuorten koulutustarpeita ajatellen”, vakuuttaa suunnittelija **Soile Väänänen** Opetuksen lauluhankkeesta.

”Nykyään on kyllä tavoitteena, että

yliopistoon tulotaisiin opiskelemaan nuorempana ja valmistuttaisiin nuorempana, mutta toisaalta työelämä vaatii jatkuvaa uusiutumista ja lisäkoulutusta.”

Väänänen mukaan tavoitteena on rakentaa yliopistoon uudenlainen opiskelu- ja toimintakulttuuri. Esimerkiksi aikuisopiskelun sijaan olisi parempi puhua elinikäisestä oppimisesta.

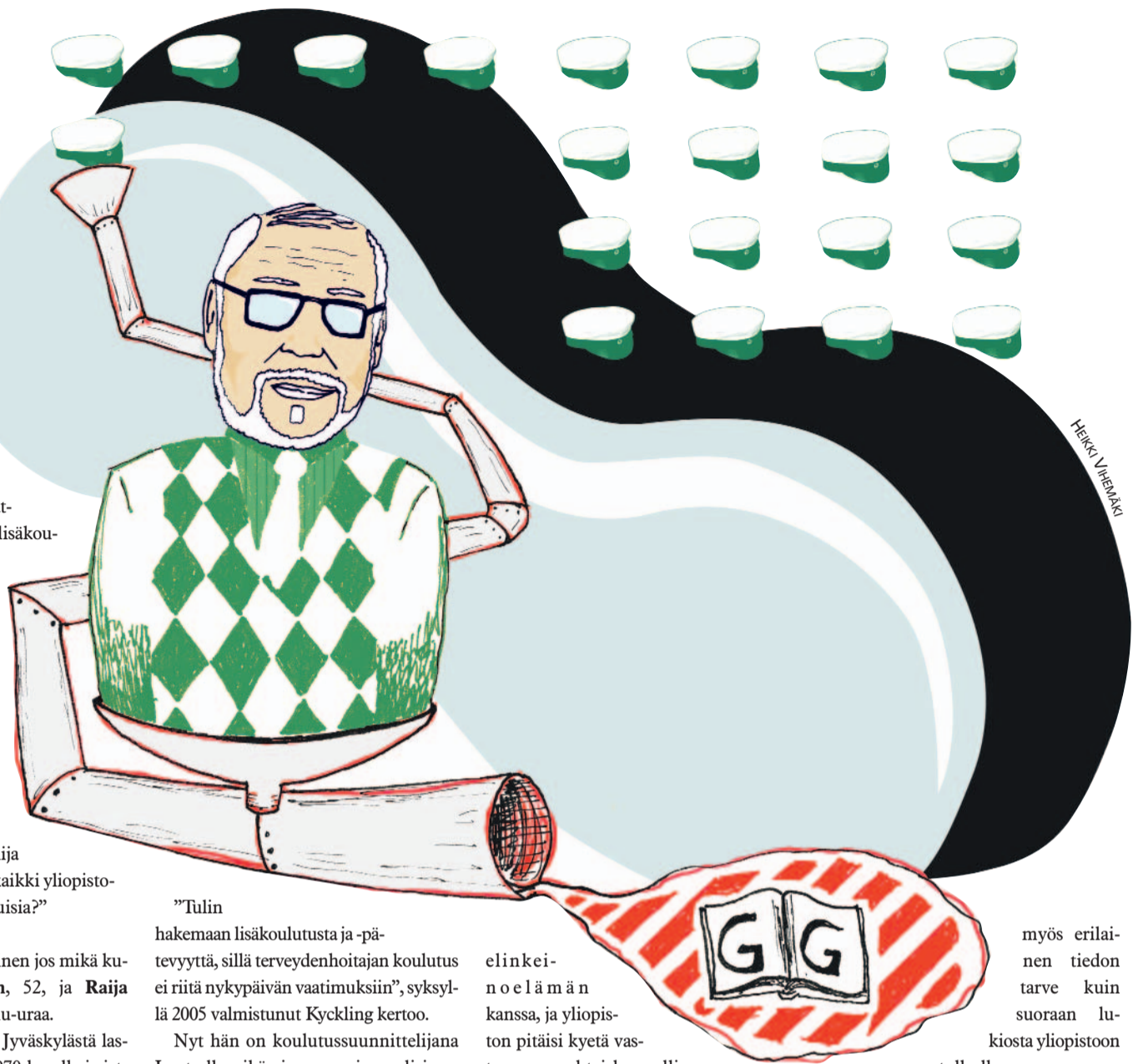
”Miten aikuisopiskelija pitäisi määritellä, sillä kaikki yliopistopiskelijathan ovat aikuisia?”

ELINIKÄINEN oppiminen jos mikä kuvaa **Sanna Kaiosen**, 52, ja **Raija Kycklingin**, 53, opiskelu-uraa.

Kaiponen valmistui Jyväskylästä lastentarhanopettajaksi 1970-luvulla ja jatkoi myöhemmin opiskelua Helsingin ja Tampereen yliopistoissa. Jyväskylään hän palasi syksyllä 2003 suorittamaan varhaiskasvatustieteen maisteriopintoja.

”Koko oppialaa ei ollut edes olemassa silloin kun opiskelin lastentarhanopettajaksi, eikä minua kiinnostanut opiskella tavallista kasvatustiedettä. Varhaiskasvatusta on mennyt niistä ajoista huomasti eteenpäin”, keväällä valmistunut maisteri kiittelee.

KYCKLING VALMISTUI sairaanhoitajaksi 1978 ja opiskeli työn ohessa terveydenhoitajaksi ja ylioppilaaksi. Ennen tuloaan kehityspsykologian maisteriopiskelijaksi 2003 hän oli suorittanut opintoja avoimessa yliopistossa.

”Tulin hakemaan lisäkoulutusta ja -pätevyyttä, sillä terveydenhoitajan koulutus ei riitä nykypäivän vaatimuksiin”, syksyllä 2005 valmistunut Kyckling kertoo.

Nyt hän on koulutussuunnittelijana Imatralla, eikä viran saaminen olisi onnistunut ilman ylempää korkeakoulututkintoa.

IKÄ EI NÄILLÄ opiskelijoilla ole ollut opiskelujen este, eikä edes hidaste. Roiko-Jokela on suorittanut seitsemässä vuodessa sekä kauppatieteiden että filosofian maisterin tutkinnot ja Kyckling teki opiskelun ohessa koko ajan täyttä työviikkoa.

”Joskus sitä mietti, että miten suoraan lukiosta tulleet opetuksen kokevat, koska he eivät voi samalla tavalla peilata opiskeltavia asioita siihen, mitä työssä on opinut”, Kaiponen kertoo.

Haasteita eri-ikäisten oppijoiden kouluttamisessa silti riittää.

”Yhteistyötä pitäisi tehdä enemmän

elinkeinoelämän kanssa, ja yliopiston pitäisi kyetä vastaamaan yhteiskunnallisiin muutospaineisiin”, Väänänen sanoo.

Käytännön asioissakin on vielä koodinotavaa.

”Työnjakoa Avoimen yliopiston, Täydennyskoulutuskeskuksen ja Chydenius-Instituutin sekä yliopiston eri tiedekuntien kesken on selkiytettävä.”

OPISKELIJAT KIITTELEVÄT tutorointia ja graduklinikoita, joista 1970-luvulla ei ollut tietoaakaan, mutta huomautettavaakin on.

”Kun tuli opiskelemaan niin sanotusti sivusta, ei päässyt untuvikkona putkeen, ja tietoa joutui hakemaan itse eri puolilta”, Hynynen kertoo.

Työelämästä tulevalle opiskelijalla on

myös erilainen tiedon tarve kuin suoraan lukiosta yliopistoon tulleella.

”Piti soittaa moneen paikkaan ja selvittää esimerkiksi, kannattaako ottaa virkavapautta”, kertoo Kyckling, joka suoritti avoimen yliopiston opintoja Jyväskylän lisäksi myös Tampereen ja Kuopion yliopistoihin.

”Vasta Jyväskylän yliopistossa opintoneuvoja tiesi sanoa, mitä kursseja pitää suorittaa, millainen kokonaisuus opinnoista muodostuu”, hän kiittelee.

Tilastojen perusteella kerran opiskelija on aina opiskelija.

”Opiskelijakorttiin tuli aloitusvuodeksi 1974”, Kaiponen naurahtaa.

”Nyt ymmärrän mistä tilastoharhat syntyvät.”

Arja Turunen
jylkkari@jyy.fi

Sarjassa bittinikkari kertoo nörttijuuttuja.

Juoruja, juoruja

JULKIKKIKSET myyvät lehtiä, mutta netti on laajentanut juoruilun mahdollisuuksia entisestään. Parhaiten – tai tuotavimmin – ne on onnistunut naittamaan yhdysvaltalainen **Nick Denton**. *Financial Timesin* toimittajana työskennellyt Denton perusti Manhattanilla vaanivan Gawkerin jouluna 2004.

Tämän vuoden marraskuussa Gawker oli hakukone Technoratin mukaan maailman 15:nneksi linkatuin blogi. (Siis viidestoista noin 57 miljoonasta.)

Denton on laajentanut talliaan muihinkin kaupunkeihin. Omat bloginsa on Los Angelesissa (Defamer), Piilaaksossa (Valleywag) ja tietenkin Washingtonissa (Wonkette). Jälkimmäinen yhdistelee

politiikkaa ja törkyä tavalla, jota voi vain ihailla. Täydellistä Wonkette-materiaalia on, kun joku Capitol-kukkulan tuhansista ja tuhansista virkamiehistä laittaa nettiin treffi-ilmoituksen otsikolla ”Oh god, so horny today!”

KUN KERRAN internetissä ollaan, on kuulopuheille tuotettu lisäarvoa teknisten oivallusten avulla. Demokratiaa edustaa Lipstick, jossa lukijat voivat äänestää kiinnostavimpia juttuja ja etusivun juorujen järjestys määräytyy kansan tahdon mukaan.

Gawker Stalker on yhdistänyt julkkisten bongauksen Google Mapsiin. Lopputulos on Manhattanin kartta, jos-

ta näkee suoraan, missä Starbucksissa **Hugh Jackman** on käynyt kahvilla. Karttapalvelu sai **George Clooney**n polttamaan hihansa maaliskuussa, jolloin hän kehotti ihmisiä tukkimaan sivuston muka-havainnoilla itsestään.

Nykyään miestä ei Gawker Stalkerista enää löydy, mutta sivuilta voi kyllä ostaa t-paidan, jossa lukee ”George Clooney Stalked Me”.

VÄHÄN PERINTEISEMPÄÄN tekniikkaan luottaa brittiläinen Popbitch, joka on viikoittain ilmestyvä sähköpostikirje. Mikä tekniikassa menetetään, kurotaan takaisin sisällön häikäilemättömyydessä.

Brittitabloidien jaloja perinteitä jatkavan Popnartun suosikkiaiheita ovat julkkisten harrastama homoseksuaalisuus ja julkkisten huumeiden käyttö. Pahimmista jutuista nimet on jätetty pois ja väitteet käännetty kysymyksiksi. Esimerkiksi: kuka Englannin jalkapallomaajoukkueen hyökkääjä harrastaa seksiä saksalaisen herkkukaupan omistavan miehen kanssa?

Julkaisu kuitenkin tuntee vastuunsa, sillä aika ajoin siinä julkaistaan oikaisuja. Kauan eläkään journalistin etiikka.

Olli Sulopuisto
toimittaja@jyy.fi

New Yorkin parhaat juorut
www.gawker.com

Bongaa julkkikset Manhattanin kartalta
www.gawker.com/stalker/

Politiikkaa ja törkyä à la Washington
wonkette.com

Juoruja massojen mielipiteiden mukaan järjestettynä
lipstick.com

Brittiläistä hienotunteisuutta käänteisversiona
www.popbitch.com

KULTTUURI

Miltä Suomi näytti?

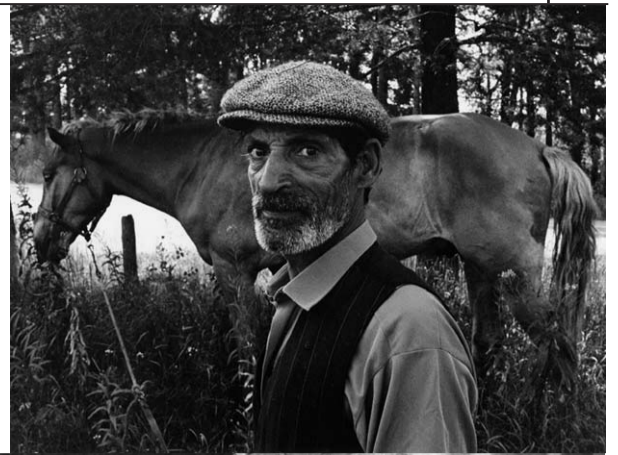
Oi maamme -valokuvanäyttely osoittaa, miten paljon Suomi on muuttunut sitten 1960-luvun.

Mikko Savolainen: Hevosmies (1960-luvun lopun mustalaissarjasta)

Ari Jaskari: Koti Anttolassa (1981)

Jouko Lehtola: Sarjasta Nuoret sankarit (1995)

Eetu Sillanpää: Perjantai-ilta Vaasassa (2001)

RIITTA RAATIKAINEN ei ole varma siitä, pitäisikö hänen vältellä nostalgialla. Hän on kokoamassa Helsingin Tennispalatsissa toukokuussa avautuvaa *Oi maamme* -valokuvanäyttelyä, jossa esitellään viime vuosikymmenien ykköskuvaajien otoksia Suomesta.

Aihe ei ole Raatikaisen mielestä erityisen muodikas. Suurelle yleisölle tarkoitettu näyttely, jossa on nimekkäiden kuvaajien helposti lähestyttäviä teoksia tutusta aiheesta, vetää puoleensa sentimentalistis-, populismi- ja nostalgisointisyytöksiä magneetin lailla.

”Luulen kuitenkin, että katsojat eivät pidä sitä pahana”, hän arvelee.

”Kun lähtökohtana on tehdä näyttelyä suurelle yleisölle, voidaan tunteelle antaa enemmän tilaa. Kun tein ensimmäisiä näyttelysuunnitelmia, kirjoitin niihin isolla päälle saa olla kaunis”, Raatikainen kertoo.

DOKUMENTAARISEN valokuvan kulta-aika sijoittuu Suomessa 1960- ja 70-luvuille. Sen toivat mukanaan yleinen kiinnostus yhteiskunnallisiin tapahtumiin, tekniikan kehittyminen sekä *Rolling Stonen*, *Lifen*, *Lookin* ja *Viikkosanomien* tyylisten kuvalehtien suosio.

Sen jälkeen valokuvaajien mielenkiinto tuntui kääntyvän sisäänpäin, henkilökohtaisempiin asioihin. Suuntaus oli sama kaikkialla abstraktin valatessa tilaa esittävästä taiteelta.

Uusi aalto nousi 1980-luvun loppupuolella, jolloin esimerkiksi **Esko Männikkö** teki dokumentaarista kuvaa, jossa näkyi kuitenkin selvästi hänen oma kädenjälkensä.

Oi maamme pyrkii näyttämään kouriintuntuvasti, miten maa noina vuosina muuttui.

”Hämmäntävintä on ollut, että kuvista hädin tuskin tunnistaa sitä

Suomea, josta olemme kotoisin.”

Yksi Raatikaisen suosikkiesimerkeistä on **Ari Jaskarin** *Koti Anttolassa* vuodelta 1981. Kuvan lähes savupirttimäiseen tunnelmaan pistää modernin reiän seinälle ripustettu Hassisen koneen juliste.

Valokuvissa näyttäytyy Suomi, joka on joko urbaania Helsinkiä tai takapajuista maaseutua. Otos ei ole tilastollisesti edustava, sen Raatikainen myöntää auliisti.

”Onneksi professori **Juha Siltala** tekee kirjaan artikkelin, joten voin suojautua hänen työnsä taakse”, Raatikainen nauraa.

JYVÄSKYLÄSSÄ lokakuussa järjestetyssä Shifts-valokuvauskonferenssissa vierailut Raatikainen on tuottanut isoa näyttelyitä aiemminkin. Hän oli silti – tai juuri siksi – epävarma siitä, millainen näyttely *Oi maamme* voisi olla.

Hän epäili aihetta pötköksi, kunnes lähipiiri ja rahoittajat alkoivat innostua. Se valoi uskoa.

Aihetta Raatikainen kalasteli päivätyöstään lehdistössä ja vierailuistaan ulkomailla. Sieltä löytyi ajatus lähihistorian esittelystä, mediasta puolestaan kysymys kansallisuudesta ja identiteetistä.

”Globalisaatio etenee myös henkisesti, kommunikointi on paljon vapaampaa kuin aiemmin. Samaan aikaan näyttäisi siltä, että perhe, suku, ystävät ja se mitä kliseisesti kutsutaan juuriksi, on tärkeää”, hän sanoo.

NÄYTTELY EI OLE vielä valmis. Tällä viikolla Raatikainen tapaa englantilaisen **Martin Parrin**, joka opetti Taide-teollisessa korkeakoulussa 1990-luvun alkupuolella ja kuvasi siinä ohessa Suomea.

Ulkomaalaisen antama perspektiivi olisi kiinnostava lisä näyttelyyn, mutta

täällä kuvanneiden ihmisten määrä ei ole suuren suuri.

”En halunnut pelkkiä turistikuvia, vaan vähän syvemmälle katsomista. Jos sitä edellytetään suomalaisilta, pitää niin tehdä myös ulkomaalaisille”, Raatikainen perustelee.

Näyttelyn ja kirjan lisäksi tarkoituksena on laajentaa *Oi maamme* myös Helsingin kaduille sekä tietenkin internetiin.

Mukana näyttelyssä on parikymmentä kuvaajaa, niin freelancereita kuin lehtikuvaajiaakin. Raatikaisen mukaan jälkimmäisten kanssa ongelmaksi tulee, että päivästä päivään elävässä uutisvirrassa pujottelevat kuvaajat ehtivät vain harvoin tehdä sarjoja, joissa seurattaisiin aiheen kehitystä pitkällä aikavälillä.

Lehtikuvaajista mukaan on saatu esimerkiksi **Markus Jokela**, joka on työskennellyt pitkään Helsingin Sanomien Kuukausiliitteen toimittajan **Ilkka Malmbergin** kanssa. Eräs heidän yhteisistä jutuistaan oli otsikoitu ”Miltä Suomi näyttää?”

Mukana on siis kuvia, jotka ovat olleet näyttelyä aiemminkin, mutta ovat silti saattaneet jäädä vain pienten piirien tietoon. Näyttelyn tarkoituksena onkin paitsi tutkailla suomalaisen yhteiskunnan ja elämän historiaa, myös tehdä kunniaa valokuville – ja valokuvaajille.

”Olen joskus ihmetellyt, miten emme nähneet, että Suomessa oli 1900-luvun loppupuolella kuvaajia, joiden työn laatu ylittää mainiosti samalle viivalle kansainvälisten suunnannäyttäjien kanssa.”

Olli Sulopuisto
toimittaja@jy.fi

Oi maamme -näyttely Helsingissä Tennispalatsissa 10.5. alkaen.

TAIDETTA YLIOPISTOLLA

Sarjassa esitellään Jyväskylän yliopiston taidekokoelmaa.

SAMULI IKÄHEIMO

Viimeinen Paavo

Wäinö Aaltonen: Paavo Nurmen patsas
Materiaali: pronssi
Sijointipaikka: liikuntatieteellisen tiedekunnan edusta

PAAVO JUOKSEE Olympiastadionilla. Paavo juoksee Turussa. Samoin Olympiamuseon puistossa Lausannessa ja Ateneumin taidemuseossa.

Paavo Nurmi juoksee myös Jyväskylässä.

Wäinö Aaltonen seuran puheenjohtaja **Antti Lehtinen** on saanut monta kertaa vastata ihmisille, jotka ovat ihmeissään törmätessään milloin missäkin samanlaisen pronssipatsaaseen.

”Silloin kerron aina, kuinka ensimmäinen valettiin vuonna 1925 **Wäinö Aaltonen** Turun Hirvensalon ateljeessa. Kaksi seuraavaa tehtiin vuonna 1952, ja niistä toinen sijoitettiin Olympiastadionille ja toinen taas pystytettiin Turkuun. Neljäs sijoitettiin Lausanneen ja valos numero viisi vuonna 2001 Jyväskylään”, Lehtinen kertoo.

Alkuperäinen valos lepää nyt Ateneumissa. Vuosikymmenien ajan se

matkasi näytillä ympäri maailmaa ja, yllätys yllätys, ehti myös viettää kymmenen vuotta Jyväskylässä liikunnan rakennuksen edustalla. Jyväskylän Paavoon liittyikin roppakaupalla dramatiikkaa, sillä vuonna 1994 kaupunki oli menettää patsaan kokonaan.

ALKUPERÄINEN patsas pystytettiin Jyväskylään Ateneumin korjaustöiden ajaksi ja lopulta tuli aika palauttaa se Helsinkiin. Nurmen lähtö oli kuitenkin kaupunkilaisille iso menetys ja tilalle haluttiin samanlainen. Jyväskylä-seuran pitkällisen työn jälkeen perikunta myönsi luvan viidenteen valokseen, joka paljastettiin vuonna 2001.

Lehtinen uskoo, että Jyväskylän Paavo jää viimeiseksi valokseksi.

”**Maija Aaltonen** on jo yli 80-vuotias ja luulenpa, että toinen sukupolvi ei enää anna oikeuksia. Jokainen lisävalos vähentää teoksen arvoa”, Lehtinen miettii ja arvelee, että muotteja ei enää ehkä edes ole jäljellä.

Jonna Rusanen
paatoimittaja@jy.fi

Kamalasti töitä

Kamala jättää suomalaisen hevin nousukiidon omaan arvoonsa.

KUN NELJÄ VUOTTA sitten Jyväskylän yliopiston musiikin laitoksella opiskelunsa aloittaneet **Päivi Keski-Säntti** ja **Karita Kivioja** tapasivat, syntyi ajatus hevityttöbändistä. Kypsyminen otti aikansa ja vuosi sitten Kamala-orkesteri muovautui nykyiseen muotoonsa **Emilia Peurakosken** liittyttyä joukkoon.

”Kamalassa jokainen meistä on musiikillisesti uudessa roolissa, ja vaikka opiskelijoiden puolesta kokeilemme kaikenlaisia tyylisuuntia, on hevi ollut aina lähinnä sydäntä”, Keski-Säntti toteaa.

”Kun muut kuuntelivat pienempänä New Kids on the Blockia, soi meillä mankassa Metallica ja Slayer”, Peurakoski sanoo.

ORKESTERIN harjoitustilat löytyvät Lutakosta. Vuokramaksu hoituu omaa kerrosta siivoamalla.

”Kätevä tapa meille hoitaa vuokra. Sitä varten olisimme muutenkin joutuneet tekemään iltatöitä.”

”Jaamme kämpän Swallow the Sunin kanssa. Pojat ihmettelivät aluksi, joutuivatko siistimään tapojaan, kun naisia tulee taloon, mutta ovat sittemmin huomanneet, ettemme ole ketään pomottelemassa”, he virmistelevät.

”Ikkunoihin ei kuitenkaan saatu laittaa verhoja, ja pojat kielsivät välittömästi miesten kuvat seinillä.”

VAIKKA SUOMALAISELLE rankalla musiikilla menee nykyään hyvin, ei tyttöjen tarkoitus ole lähteä hevihuumaan mukaan. Orkesteri keskittyy tekemään hartiavoimin töitä kehittyäkseen kovaksi live-esiintyjäksi.

”Niin kovasti ollaan treenattu, että talonmieskin ihmetteli, asummeko treenikämpillä.”

”Ja vaikka hevi menee nyt hyvin kaupaksi, täytyy myös muistaa, että Kotiteollisuuden ja Mokoman kaltaiset bändit ovat tehneet kovan työn menestyksen eteen.”

”Ehkä hevin myynti kääntyy laskuun tai sitten ei, mutta rankemmalle musiikille löytyy myös tulevaisuudessa ostovoimaa niin nuoremasta kuin vanhem-

mastakin polvesta”, tytöt pohtivat.

KEIKKOJA Kamala on tehnyt kiitettävän määrän. Tytöt myöntävät, että osittain esiintyessä on myös todisteleva olo.

”Keikkamme ovat varmasti mielenkiintoisia. Tytöt soittavat heviä -asetelma kerää ennakkoluuloja. Osalle kuulijoista on täytynyt toden teolla näyttää, että asennetta löytyy.”

”Palkitsevinta onkin ollut se, kun skenepoliisit ovat siirtyneet innostuneena takarivistä eturiviin”, Keski-Säntti ja Peurakoski sanovat.

Uutta materiaalia he lupailevat pika-puoliin.

”Edellisen demon biisit ovat jo osin vanhentuneita. Uusi pitäisi olla saatavilla alkuvuodesta. Tarkoitus olisi saada sen avulla keikkoja kesälle, varsinkin pieniä festareita olisi mukava päästä kiertelemään.”

Tero Toivanen
jylkkari@jy.fi

Club Valiokunta goes Rentukka lauantaina 18.11. kello 20. Esiintymässä Kamala, Paha Kaksonen ja Reprisal Scars. Liput 2 euroa.

SAMULI IKÄHEIMO

Kamalan treenikämpää ei saanut koristella poikajulisteilla, koska Swallow the Sunin pojat kielsivät sen.

Vapaa pääsy

ILMAISET TAPAHTUMAT ovat upeita. Niissä voi kruisilla sisään ja ulos omaan tahtiin fiiliksen mukaan, eikä epäluuloisiakaan kavereita ole yleensä hankala houkutella mukaan tunnelmaa testamaan.

Juomisiin menee tuki aina turhan paljon rahaa, mutta jos sisään sentään pääsee maksutta, niin ei-pä kai käy valittaminen. Mutta voisiko ilmaisilla tapahtumillakin olla hintansa?

YLEISESTI OTTAEN klubiympyröissä tuntuu olevan vallalla trendi, jonka mukaan dj-illat ovat pääsääntöisesti ilmaisia.

Logiikka on selvä: dj:n buukkaaminen maksaa huomattavasti vähemmän kuin keskivertobändin.

Matti Nives

Pääsy vapaaseen pääsyyn on tietysti ihmis-, olut- ja kassavirtojen katkeamattomuuden varmistaminen. Illan baarituotoilla ravintoloitsija kuittaa tiskijukan kulut mennessä tullen.

Ne, jotka haluavat tuoda iltoihinsa hieman nimekkäämpiä levykääntäjiä, ovat sen sijaan tiukan paikan edessä. Sisäänpääsyt on oltava maksullinen, mutta kuinka houkutella paikalle ilmaisiin dj-iltoihin tottuneet asiakkaat?

Sama ongelma koskee useita levytymistä sisältäviä pitäviä suurempia projekteja.

Eräs tuttu klubijärjes-

KUULLUN YMMÄRTÄMINEN

Kolumnisarjassa tarkastellaan musiikin ilmiöitä.

täjä kertoi taannoin karuja totuuksia kaupunkinsa rytmimusiikkiksenestä. Lipulliset keikat kuulemma houkuttelevat paikalle lähes poikkeuksetta ainoastaan kourallisen kuulijoita. Ilmaiset illat sen sijaan ovat, yllätys yllätys, erittäin suosittuja.

VIELÄ VAIKEAMPAA kilpailu on maksullisten ja ilmaisten bändi-iltojen välillä.

Ainakin viime kesänä Helsingissä toimi muutamakin ilmainen jazzikasta rytmisoundia sisältänyt klubi-iltojen olemassaolo la julkisen tuen varassa, toinen puolestaan rahak-

kaan yökerhon sponsoroinnilla. Yllättäen kriittisimmät kommentit tulivat suoraan muusikoilta.

Esiintyvät artistit olivat toki mielisään yleisön paljoudesta ja siitä, etteivät keikkaliskat olleet kasvartaan sidottuja. Kriittistä mielialaa sen sijaan nostattivat jutustelevien hengailijoiden suuri määrä sekä huoli muiden, lipputuloista riippuvaisten tapahtumajärjestäjien selviämistä.

Kaikki lienee hyvin niin kauan kun yleisö muistaa olla ottamatta tapahtumien ilmaisuutta itsensä selviytymisenä. Maksullisten klubi-iltojen olemassaolo voi nimittäin johtua muustakin kuin järjestäjien ahneudesta.

manives@cc.jyu.fi

Sota on sotaa Suomessakin

JÄLKIKIRJOITUS

EN YMMÄRRÄ KOHUA, joka Huhtiniemen hautojen ympärillä on pyörinyt. Sanovat, että koko historiankirjoitus menee nyt uusiksi. Miltä osin? Että oli sota? Että joku kuoli? Että tuhannet kärsivät ja yhteiskunta oli kaaoksessa niin kuin sotatilanteessa aina on?

Oma idealismini ei riitä niin pitkälle, että jaksaisin asettaa sotajohtoa pyhimykseksi tilanteessa, jossa ainoa keino pelastautua on tappa.

EN OLE KÄYNYT armeijaa, mutta oletan että sodan strategia on kovin yksinkertainen: tapetaan ennen kuin toiset ehtivät.

Tuskin sotajohtokaan innolla kuolemaan ryntää. Yksilöille sota on pakkolaitos, eikä se tunne

halua tai pelkoa. Suomen kovin pitkä siviilipalvelusaika ja totaaliikieltyneiden vankilatuumiot kertonevat samaa asiaa.

MIKÄ HUHTINIEMESSÄ siis hämmentää niin paljon? Vuosien 1939–44 aikana itärajalta kuoli paljon ihmisiä. Luuliko joku, että sodassa ei oikeasti ammuta? Kun kohtausta on ohi, näyttelijät nousevat saunan takaa ja syljeksivät tekoverta suustaan. "Hyvin vedetty tänään, tosi aidolta kuulosti se tulta! Pidä tuo asenne."

Sodassahan ei tapeta, vaikka mikä olisi. Ei ai-

nakaan siviilejä, saati sitten omia. Ellei ole ihan pakko.

TÄLLÄ HETKELLÄ maailmassa on Ulkoasiainministeriön mukaan 25 käynnissä olevaa konfliktia. Kaikissa on osallisina meitä ihmisiä.

Lähes viikoittain kerrotaan uutisia kansanmurhasta tai siviilien epäinhimillisestä kohtelusta. Mutta ainahan arabit tai venäläiset toisiaan tappavat.

Mikä tekee Suomen kansasta niin erityislaatuinen, ettei moiseen uskota täällä kyettävänä? Oikeudenmukaisuus? Pelko? Viehättävä itsepetos?

Niin klikeistä, mutta jälleen kerran niin totta. Kansallinen kuva puolustautuvasta Suomesta ei kerro koko totuutta.

Toivottavasti olen vain kyyninen kurja kun kuvittelen, että sota ei ole koskaan kaunis tai reilu. Ei edes Suomessa. Kansainvälinen sota-oikeus määrittää voittajien tarinan, jonka uudet koululaiset lukevat oppikirjoistaan uudelleen ja uudelleen. Itse tappamiseen se ei vaikuta.

TÄTÄ KIRJOITTAESSA viimeisimmät tiedot Huhtiniemestä eivät viittaa rintamakarkureiden ruumiisiin. Mikä helpotus. Eheä ja tarmokas kansakunta senkun porskuttaa. Joskus asiat on vain parempi unohtaa.

Kaisa Nissi

kanissi@cc.jyu.fi

Ilokivi

OPISKELIJOIDEN OMA LOUNASRAVINTOLA

MA 13.11.

Aurajuustokiusaus
Keitetyt nakit, perunasose
Jauhelihakastike
Broileri-kookoskeitto

TI 14.11.

Feta-kasvispata
Kalkkunapihvi
Merellinen lasagne

KE 15.11.

Kasvis-herkkusieniohukaiset
Kalamurekepihvi
Curry-porsaspata

TO 16.11.

Kasvishernekeitto, pannari
Hernekeitto, pannari
Broileripyörökät

PE 17.11.

Soijabolognese, spaghetti
Kalaa chili-limekastikkeessa
Kinkkukastike, spaghetti

MA 20.11.

Kukkakaalikeitto
Paistettu kala, purjokastike
Mangobroileri

TI 21.11.

Pinaattikeitto
Unimakkara
Kiinalainen porsaspata

KE 22.11.

Punajuuri-aurajuustokiusaus
Lohikeitto
Kasler

TO 23.11.

Kasvispyttipannu
Broileririsotto
Jauhelihapihvi, kermapippurikastike

PE 24.11.

Kasviskaalilaatikko
Kaalilaatikko
Makkaraherkku
Kala-kasvispihvi

LOUNAS PÄIVITTÄIN KLO 11–16

Myös vegaanivaihtoehto joka päivä.

Ruokalistat netistä: www.jyy.fi/ruokalista.php

Opiskelijahinta 2,35 e sisältää leivän, levitteen ja juoman. Jatko-opiskelijat 4,10 e – muut 4,90 e

10 kappaleen ruokaliput opiskelijoille 22,50 e, jatko-opiskelijoille 41,00 e, muille 49,00 e.

kampus-kin

Tiistaina 21.11. kello 19

Michael Dowse:
It's All Gone Pete Tong
(Iso-Britannia/Kanada 2004) K–15

Frankie Wilde on kotonaan Ibizan loputtomien bileiden seassa. Hänen katensä vispaavat biitit kohdilleen ja rakentavat parhaat setit.

Matka alas huipulta on pitkä mutta nopea. Frankie menettää kuulonsa, tärkeimmän työkalunsa, ja samalla lähtevät työ, ystävät ja vaimokin. Vaan kuuro eivätkään ammattilaista estä. Mukadokumentin tarina voisi hyvinkin olla totta, ja väliin sirotellut oikeiden tiskijukkien kertomukset Frankiesta häilyttävät toden ja tarun rajaa entisestään.

Elokuvan rytmii ei laahaa, siitä todistavat maailmalta kertyneet palkinnot.

Tiistaina 28.11. kello 19

Wong Kar Wai: As Tears Go By
(Kiina 1988) K–18

Wong Kar Wain elokuvia on Kampuskinossa nähty aikaisemminkin, viimeisimpänä tunnelmallinen 2046. Esikoisohjaus *As Tears Go By* on ollut jonkin aikaa täysin hukassakin, mutta nyt elokuva on löytynyt, ja pääsemme tutustumaan mestarin elokuvallisiin juuriin.

Rakkaudesta tämäkin kertoo. Ah Ngor (*Maggie Cheung*) saapuu maalta kaupunkiin ja asuu hetken serkkunsa Ah Wahin (*Andy Lau*) luona. Muutama päivä riittää, Wah rakastuu Ngoriin. Suhteen tiellä ovat Wahin siteet alamaailmaan. Vaikka mies itse haluaisikin pois rikoksen poliilta, velvollisuus, kunniantunto ja rakkaus repivät häntä eri suuntiin.

Pasi Moilanen

järjestöt

Järjestöilmoitukset sähköpostitse osoitteeseen ylkkari-jarjestot@lists.jyu.fi. Vain tapahtumat, menot ja ilmoitusasiat. Toimitus varaa oikeuden lyhentää ilmoituksia tarvittaessa. Palsta ilmestyy jokaisessa numerossa.

EVANKELISET OPISKELIJAT: Tulossa: 17.–19.11. Maata näkyvisä -festarit Turussa, EI EO-iltia. Kysy kyydeistä Päiviltä! 24.–26.11. pyyhittäen pölyt pois Raamatun kansilta: Pieni suuri Raamattukurssi Efesolaiskirjeestä, alkaen pe klo 18 keskusseurakuntatalolla. Opettajina muun muassa Erkki Koskenniemi ja Petri Harju. Tsekkaa Seurakuntaviesti! Olet tervetullut myös messuun 19.11. klo 12 Lutherin kirkolle, Kansakoulukatu 5. Raamiksista ja muusta tietoa Päiviltä, 050-5976248, pakrluuk@jyu.fi tai www.sley.fi/ko/jkl/.

ETELÄPOHJALAINEN OSAKUNTA: Pikkujoulu osakuntahuoneistolla tiistaina 21.11. klo 18. Luvassa elokuva *It's All Gone Pete Tong* Ilokivissä, herkkuja ja jouluisia tunnelmia osakuntahuoneistolla. Kokoonnutaan osakuntahuoneistolle klo 18, josta siirrytään Ilokiven katsomaan leffaa. Liput opiskelijoille 4 euroa. Tervetuloa mukaan! Lisätiedot netistä groups.jyu.fi/epok/tapahtumat/.

SUOMEN LUONNONSUOJELULIITON KESKI-SUOMEN PIIRI: Ma 13.11. ympäristöpoliittinen opintopiiri, illan aiheena maaseutustrategia. Mikä se on, mihin sitä tarvitaan, mikä merkitys sillä on ympäristölle? Alustajana professori Tuomas Kuhmonen. Paikka Sepänkeskus, tila Happi klo 18. Pe 24.11. Älä osta mitään -päivä. Järjestämme Käsitömmuseolla työpajan kierrätysmateriaaleista sekä vaihtotorin. Ohjelmaa kello 12–18. Ma 27.11. ympäristöpoliittinen opintopiiri, illan aiheena asemakaava. Mikä se on, mitä vaiheita siinä on, kuinka kansalainen voi osallistua suunnitteluun? Alustajana apulaisasemakaava-arkkitehti Leila Strömberg. Paikka Sepänkeskus, tila Happi klo 18. Lisätietoja www.luontoliitto.fi/kessu.

SONAATTI SHOW
Ilman vippaskonsteja

Tässä kolmen kaveruksen kokemuksia SONAATTIN ravintoloista

Enemmän kavereita!

Vaivatta ravitsevaa ruokaa!

International connections!

Voit tarkistaa päivittävät ruokalistat netistä osoitteesta www.sonaatti.fi tai wap-kännykälläsi - wap.sonaatti.fi

Nyt kaikki tämä on mahdollista omalla kampusalueellasi!
SONAATTI TARJOO 3 IN 1 -PAKETIN - ja vieläpä USKOMATTOMAN EDULLISEEN hintaan!

Vieläkö kärsit ummetuksesta?

Hei nuori, mihin olet menossa?

LIKE www.like.fi

Everet True
HEY HO LETS GO - RAMONES
Isi, mitä oli punk?

Rob Jovanovic
KATE BUSH
Kiehtova matka Wuthering Heightsin läpimurrosta tuoreimpaan Aerial-albumiin.

Mikael Niemi
MIES JOKA KUOLI KUIN LOHI
Poronkusenmakuinen jännäri Vittulanjätkältä!!!

Moshe Lewin
NEUVOSTOLIITON VUOSISATA
Äärimmäisen huima matka neuvostojärjestelmän syövereihin!

Arnošt Lustig
RUKOUS KATARZYNA HOROWITSILLE
Keskitysleirikuvausten klassikko!

Mudrian & Peel
SOLIDAARISUUS-KALENTERI 2007
Jokaisen maailmanparantajan kattava ajastaika.

Mainos Jylkkäriin? Soita.

Vexi Virtanen
050 592 3696

PUB KIERRE
Aukiloajat:
ma-to 13.00 - 24.00
pe 13.00 - 02.00
la 10.00 - 02.00
su 10.00 - 24.00

Avustankku 2, Laajavuori
p. 014 - 3111897

Toimimme myös TILAUSRAVINTOLANA - tilauksesta ruuat, ohjelmat ym.

A-OIKEDET KARAOKE: 17.11, 1.12, 15.12
Livemusiikki-illat: 25.11 Rytmirovat • MEILLÄ NÄKYVY myös CANAL+ 27.11. Aukeaa TOTO-pelipiste!

TERVETULOA UUDISTETTUUN RAVINTOLAAMME JOKA ON SAVUTON. KÄYTTÖSSÄ TUPAKKAKHUONE.

TORSTAINSIIN KIERRETTY HINNAT 3,50 €. klo 20-23

www.jylkkari.fi

OPISKELIJOIDEN VUOKRAVALITYS
VALTAKUNNALLINEN

Asunnot vaihtuvat!
Soita, käy tai klikkaa!

Yhteistyössä:
Fortum TAPIOLA

Yliopistonkatu 6
Puh. 014-3100 622 **LTV**

SU-PE 1&2
esim. olut III 0,33 1 €
ke-to perry 2 €

Torstaisin **MAX FACTORY**
The Best of 70's-80's-90's

K-18 - Joka päivä 22-04 - Kauppakatu 33

PUB KATSE
DUO-TUNT!
kahdelle

Joka päivä klo 21-22

2 x olut 0,33 l
2 x siideri 0,33 l
2 x cat-snapsi 4 cl

4 €

LIVE PUB
Pe-la
Livemusiikkia
Vapaa pääsy

Väinönkeskus
Jyväskylä

RUUTUSARJA LAUKUT
1795

ISO LOMPAKKO
895

LOMPAKKO
715

Syksyn 2006 Muotia Maailmalta

LAUKKU- JA NAHKAPUODIN MUUTTO-LOPPUUNMYynti
ERÄ LAUKKUJA **-50%**

Pigeon LAUKKU
• koko 27x18x8
• sisällä 2 taskua+ kännykkätasku
• ulkona vetoketjutasku
• värit: musta ja ruskea
2245

Pigeon LAUKKU
• koko 33x15x5
• sisällä 2 taskua+ kännykkätasku
• ulkona vetoketjutasku
• värit: musta
1525

Pigeon LAUKKU
• koko 36x27x8
• sisällä 2 taskua+kännykkätasku
• ulkona vetoketjutasku
• värit: musta ja ruskea
2245

Pigeon LAUKKU
• koko 33x20x12
• sisällä 2 taskua+kännykkätasku
• ulkona vetoketjutasku
• värit: musta ja ruskea
2065

LAUKKU
• olkahihnalla
• koko 34x21x11
• sisällä 2 taskua+ kännykkätasku
• ulkona vetoketjutasku
• värit: musta
1435

Naisten ja miesten NAPPANANKA/SORMIKKAAT
lämpövuorilla
sisäsaumalla
995

Miesten NANKA-SORMIKKAAT
fleecevuorilla
eri värejä
995

NEULE-SORMIKKAAT
thinsulatevuorilla
useita värejä
495

NEULE-HATTU
50% villaa,
50% akryyliä
eri värejä
795

FORUM Laukku- ja nahkapuoti
Asemakatu 7, puh. 614 465
FORUM

Mini Laukku
1. kerros TORIKESKUS 612 331

TORIKESKUS
Palvelemme ma-pe 10-19 la 10-15
JYVÄSKYLÄ

OPPILASTYÖT EDULLISIN HINNOIN!

NYT UUTTA JYVÄSKYLÄSSÄ!

Hiusmuotoilukoulu Aki Korpinen kouluttaa uusia hiusmuotoilijoita alan huipulle. Tule ja leikkauta tai värjää hiuksesi hyvissä käsissä. Aina edulliset hinnat ovat samat sekä naisille että miehille.

AJANVARAUS: Puh. (014) 264 265, ark. 09-21 tai www.studioakikorpinen.fi

esim. **Hiustenleikkaus** (sis. pesu, haito & föönaus) **12 €**

HIUSMUOTOILUKOULU AKI KORPINEN
HANNIKAISENKATU 29; ASEMA-AUKIO, 40100 JYVÄSKYLÄ
PUH. (014) 264 265, ARK. 09-21, WWW.STUDIOAKIKORPINEN.FI

ROCK HOUR
JOKA PÄIVÄ KLO 22-23 **2 €**

HANAOLUT 0,4 JA SIIDERI 0,33

Pikkujoulumenut osoitteessa www.sohwi.fi

Uutena pysyvänä Inside-etuna Sandels IV hintaan 2,5€ inside.sohwi.fi

THE SECOND FOOD ALBUM ILMESTYY 1.12.

Sohwi
www.sohwi.fi